

C/2023/54

2023.10.9.

2023. július 31-én benyújtott kereset – Crédit agricole és társai kontra ESZT

(T-456/23. sz. ügy)

(C/2023/54)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: Crédit agricole SA (Montrouge, Franciaország) és 55 további felperes (képviselők: A. Gosset-Grainville és M. Trabucchi ügyvédek)

Alperes: Egységes Szanálási Testület (ESZT)

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- az EUMSZ 263. cikk alapján a felperesekre vonatkozó részében semmisítse meg az ESZA-ba fizetendő 2023. évi előzetes hozzájárulások kiszámításáról szóló, 2023. május 2-i SRB/ES/2023/23. sz. határozatot;
- az EUMSZ 277. cikk alapján állapítsa meg, hogy az ESZM-rendelet⁽¹⁾, a végrehajtási rendelet⁽²⁾ és a felhatalmazáson alapuló rendelet⁽³⁾ alábbi rendelkezései nem alkalmazhatók:
- az ESZM-rendelet 69. cikkének (1) bekezdése, 69. cikkének (2) bekezdése, 70. cikkének (1) bekezdése és 70. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontja;
- a felhatalmazáson alapuló rendelet 4. cikkének (2) bekezdése, 5., 6., 7. és 20. cikke, valamint I. melléklete;
- a végrehajtási rendelet 4. cikke;
- az alperest kötelezze valamennyi költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek nyolc jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap az egyenlő bánásmód elvének megsértésén alapul, amennyiben az Egységes Szanálási Alapba (ESZA) fizetendő előzetes hozzájárulások kiszámításának az ESZM-rendelet és a felhatalmazáson alapuló rendelet által előírt részletes szabályai nem tükrözik sem az intézmények valós méretét, sem a valós kockázatukat, ami ahhoz vezet, hogy azokat ugyanúgy kezelik, mint más, de eltérő jellemzőkkel rendelkező intézményeket.
2. A második jogalap az arányosság elvének megsértésén alapul, amennyiben az ESZA-ba fizetendő előzetes hozzájárulásoknak az ESZM-rendelet és a felhatalmazáson alapuló rendelet által előírt mechanizmusa olyan értékelésen alapul, amely mesterségesen súlyosbítja a nagy méretű francia intézmények kockázati profilját, ezáltal olyan hozzájárulási összeget eredményez, amely az ezen intézmények által előidézett tényleges kockázathoz képest aránytalanul magas.
3. A harmadik jogalap a jogbiztonság elvének megsértésén alapul, amennyiben az előzetes hozzájárulások összegének az ESZM-rendelet, a felhatalmazáson alapuló rendelet és a végrehajtási rendelet által előírt kiszámítása nem teszi lehetővé a bankok számára, hogy kellő pontossággal előre lássák és ellenőrizzék a rájuk kivetett hozzájárulás összegét.
4. A negyedik jogalap a megfelelő ügyintézés elvének – ideértve az indokolási kötelezettséget is – megsértésén alapul, mivel a megtámadott határozat nem vette megfelelően figyelembe az összes kockázati mutatót. Ezenkívül jogellenes az ESZT számára biztosított azon lehetőség, hogy a felhatalmazáson alapuló rendelet 20. cikkének megfelelően figyelembe veszi-e ezeket a kritériumokat, vagy sem.

⁽¹⁾ A hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 225., 1. o.).

⁽²⁾ A 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egységes alkalmazási feltételeinek az Egységes Szanálási Alaphoz való előzetes hozzájárulás tekintetében történő meghatározásáról szóló, 2014. december 19-i (EU) 2015/81 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2015. L 15., 1. o.).

⁽³⁾ A 2014/59/EU irányelvnek a szanálásfinanszírozási rendszerhez való előzetes hozzájárulás tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2014. október 2-i (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2015. L 11., 44. o.).

5. Az ötödik jogalap a kiigazítási együtttható meghatározását érintő téves jogalkalmazáson alapul. A felperesek téves jogalkalmazásra hivatkoznak, mivel az ESZT, amely az ESZM-rendelet több rendelkezésének téves értelmezésére támaszkodott, az ESZM-rendelet 70. cikkében előírt végső célszint 12,5 %-os felső határát meghaladó éves célszintet állapított meg. A felperesek mindenesetre úgy vélik, hogy e rendelkezések eredendően hibásak.
6. A hatodik jogalap a visszavonhatatlan fizetési kötelezettségvállalások (a továbbiakban: VFK-k) alkalmazásának korlátozásával kapcsolatos téves jogalkalmazáson alapul. A felperesek téves jogalkalmazásra hivatkoznak, mivel az ESZT a VFK-k igénybevételére vonatkozó rendelkezések téves értelmezésére támaszkodik egyrészt annak érdekében, hogy a VFK-k arányát az előzetes hozzájárulások 30 %-át kitevő felső határ alá szorítsa anélkül, hogy erre hatáskörrel rendelkezne, másrészt pedig annak érdekében, hogy a garancia típusát kizárólag a készpénzre korlátozza, megfosztva ezáltal e rendelkezéseket a hatékony érvényesülésüktől.
7. A hetedik jogalap a nyilvánvaló értékelési hibán alapul. A felperesek e tekintetben azt állítják, hogy a prociklikussági és a likviditási kockázatok, amelyekre az ESZT a VFK-k korlátozása érdekében hivatkozik, megalapozatlanok, figyelembe véve többek között a VFK-k sajátos jellemzőit és az alkalmazásuk körülményeit.
8. A nyolcadik jogalap az indokolási kötelezettség megsértésén alapul. A felperesek úgy érvelnek, hogy a megtámadott határozat nem jelöli meg pontosan és részletesen, hogy mennyiben szükséges egyrészt a VFK-k igénybevételének felső határát 22,5 %-ban megállapítani, másrészt pedig biztosítékként csak készpénzt elfogadni.
